

Válasz Hooligans Tibinek

Amikor elolvastam a vajdasági „Magyar Szó” napilap 2007. március 1-i számában a *Ki a „nem magyar”?* című írást Both Mihály tollából, elszégyelltem magam. Hát igen, ezért történhetett meg az, ami megtörtént 2004. december 5-én...

Amikor 2007-ben kiderült, hogy a kishegyesi őstehetség, a megasztár-győztes Rúza Magdi fogja képviselni Magyarországot az Eurovíziós Dalfesztiválon, a magyarországi sikeres rock-banda frontemberéből kibuggyant az a tudatlanság (hogy élesebben ne fogalmazzak), mely sajnos döntött a kettős állampolgárságról megtartott népszavazáson is. Tudniillik szerinte Magdi „nem magyar”, hanem „jugoszláv”. És itt idézném a cikkíró jogos kifakadását:

„Akad valaki Magyarországon, aki megmagyarázná ennek a Hooligansnak, hogy jugoszláv már nincs, s amíg volt, akkor sem voltunk sem jugoszlávok, sem szerbek, sem románok, sem szlovákok. Hanem magyarok. Szerbiában, Romániában, (Cseh)Szlovákiában. Kirohanása azonban számunkra is jelzés értékű, amit végre fel kellene fogjunk: ott sem kellünk.”

Csak az alkalomra vártam, hogy tudathassam a vajdasági énekesnővel, hogy biztosíthassam arról, hogy azért korántsem vagyunk itt az anyaországban mindannyian ilyen tudatlanok, és hogy egyre többen tudjuk, milyen nagy szükségünk van egymásra, éljünk akár határon belül, vagy akár azon kívül. Vártam az alkalmat, hogy városom nevében felajánlhassam azt a Hódmezővásárhely Tiszteletbeli Polgárságát igazoló oklevelet, melyet a népszavazás óta eltelt 3 évben közel 20 ezer határon túl élő magyar testvérünk kért és kapott meg – ország-világ előtt igazolva, hogy mi magyarok összetartozunk, egy nemzet részei vagyunk.

Az alkalom eljött: Rúza Magdi több ezer rajongónak tartott nagyszerű koncertet Hódmezővásárhelyen a Szent István-napi Ünnepek zárórendezvényeként. Itt augusztus 20-a utolsó perceiben adhattam át az összetartozásunkat igazoló oklevelet a művésznőnek, aki bár már jó ideje Magyarországon él, nem kaphatta még meg a magyar állampolgárságot...

Mostantól mi vásárhelyiek Rúza Magdi sikereit, művészi pályáját, mint egyik tehetséges polgártársunkét figyeljük immár tovább. És tesszük mindezt nem titkolt büszkeséggel. És fel sem merül bennünk, hogy Ő hova tartozik, mely nemzet művészeti életét, zenei kultúráját erősíti és gazdagítja. Mert testvérek között ez nem kérdés!

Dr. Berényi Károly

(a határon túli magyar ügyek tanácsnoka)

Hódmezővásárhely, 2008. augusztus 22.

